

“मीठे बच्चे— बाबाले तिमीलाई ज्ञानको कस्तुरी दिनुहुन्छ त्यसैले यस्ता बाबामाथि समर्पित हुनु पर्छ,
माता-पितालाई अनुसरण गरेर पावन बनाउने सेवा गर्नु पर्छ।”

प्रश्नः— जो तकदिरवान बच्चाहरू छन्, उनको निशानी के हुन्छ?

उत्तरः— तकदिरवान बच्चाहरूले राम्ररी पढ्छन् र पढाउँछन्। उनीहरू पक्का निश्चय बुद्धि हुन्छन्। कहिल्यै पनि बाबाको हात छोडैनन्। धन्दा आदिमा रहेर पनि यो कोर्स लिन्छन्। धेरै खुशीमा रहन्छन्। तर जसको तकदिरमा छैन, उसले चिट्ठा मिलेर पनि गुमाइदिन्छ।

गीतः— भोलेनाथ से निराला...

ओम शान्ति। भोला भनिन्छ उसलाई जसले केही पनि जान्दैन। अहिले बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी मनुष्यहरू वास्तवमा कति भोला थियौं, मायाले कति भोला बनाइदिन्छ। यो पनि जानेका छैनन्— बाबा को हुनुहुन्छ? बाबा भनेर पुकार्नु तर नचिन्नु, फेरि यो पनि थाहा छैन— बाबाद्वारा के सम्पत्ति मिल्छ? त्यसैले भोला भनिन्छ। भोला भन, बुद्धू भन, कुरा एउटै हो। यतिबेला सबै विवेकहीन बनेका छन्। उनीहरूलाई फेरि बुद्धिको पनि घमण्ड हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! तिमीले बाबालाई चिनेका छौ र उहाँद्वारा सुनिरहेका छौ। बाँकी आत्माले देही-अभिमानी बन्ने मेहनत गर्नु पर्छ। बाबा स्वयं बसेर सिकाउनुहुन्छ— हे आत्माहरू! देही-अभिमानी बन। आफूलाई पारलौकिक पिताको बच्चा निश्चय गर। लौकिक पितालाई त चिनेका छौ, बाँकी तिमी यति भोला छौ, जसले पारलौकिक बाबालाई चिन्दैनौ। अहिले तिमी बच्चाहरूको बुद्धिमा बसेको छ— यी कुरा परमपिता परमात्माले सम्झाउनुहुन्छ। तिमी साना बच्चा छैनौ, तिप्रो अंगहरू त ठूला छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— यदि आफूलाई देह मान्यौ भने बाबालाई याद गर्न सक्दैनौ। आफूलाई देही-अभिमानी सम्झ। बाबाले बच्चे-बच्चे शरीरलाई होइन, आत्मालाई भन्नुहुन्छ। अनि बच्चाहरूले, आत्माहरू सबैले परमात्मालाई बाबा भन्छन्, कुनै आत्मालाई वा ब्रह्मालाई भन्दैनन्। यिनी पनि उहाँका बच्चा हुन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हाप्रो बेहदका बाबा यिनमा आउनु भएको छ। त्यसैले बाबालाई याद गर्नु पर्छ। ८४ को चक्रलाई पनि याद गर्नु छ। यो बेहदको ५ हजार वर्षको नाटक हो। तिमी कलाकार है। अहिले तिमीलाई ड्रामाको आदि मध्य अन्त्यको बारेमा थाहा भएको छ। त्यसैले सारा चक्र बुद्धिमा घुम्नु पर्छ। तिप्रो नाम कति प्रख्यात छ। अहिले स्वर्दर्शन चक्रधारी फेरि भविष्यमा तिमी चक्रवर्ती राजा बन्छौ। ८४ जन्मको कथा चक्रमा सिद्ध हुन्छ। तिमी अहिले बाबाको बनेका छौ, यो स्मृतिमा राख्नु पर्छ। जति अन्धाको लट्टी बन्छौ त्यति बाबाले सम्झनु हुन्छ यो दयालु छ। भन्दछन्— दया गर्नुहोस्, कृपा गर्नुहोस्। तिमीलाई थाहा छ— बाबाले कुनचाहिँ कृपा गर्नुहुन्छ। बाबा पायौ त्यसैले कति खुशी हुनु पर्छ। अब तिमी आफ्नै खुद्दामा खडा हुनु पर्छ। जसरी भन्दछन्— सेवाकेन्द्र आफ्नो पाउमा खडा छ, त्यस्तै तिमी पनि आफ्नो खुद्दामा खडा हुनु पर्छ। उच्च पुरुषार्थ गर्नु पर्छ, बाबा मम्मालाई अनुसरण गर। लौकिकमा बच्चाहरूले पितालाई अनुसरण गरेर पतित बन्छन्। यो कुरा त पारलौकिक बाबालाई भनिन्छ— उहाँको श्रीमतमा चल्नु पर्छ। बाबा मम्मालाई हेर धन्दा के छ? पतितलाई पावन बनाउने। अरू धर्म पिताहरू जब आउँछन्, ती धर्मका आत्माहरू माथिबाट आउँछन्। वहाँ परिवर्तन गर्ने कुरा हुँदैन। यहाँ परिवर्तन गरिन्छ, शूद्रलाई ब्राह्मण बनाउनु पर्छ। यसको लागि तिमीले मेहनत गर्नु पर्छ। तिमीले कति किताब पढ्नलाई दिन्छौ। त्यो हेरेर च्यातिदिन्छन्।

तिमी बच्चाहरू हौं रूप-वसन्त। जस्तो पिता त्यसै तिमी बच्चाहरू। तिमीले ज्ञानको वर्सा गर्नु पर्छ। यी चित्र धैरे राम्रा छन्। त्रिमूर्तिको चित्र धैरे आवश्यक छ। यसमा बाबा र वर्सा दुवै आउँछ। बाबा विना हजुरबुवाको वर्सा कसरी मिल्छ? कृष्णको चित्र सबैलाई राम्रो लाग्छ। बाँकी ८४ जन्मको लिखत राम्रो लादैन। उनीहरूलाई चित्र राम्रो लाग्छ, तिमीलाई विचित्र राम्रो लाग्छ किनकि तिमीलाई बाबा भन्नुहुन्छ—“आत्म-अभिमानी भव।” तिमीले आफूलाई विचित्र सम्झन्छौ, अनि याद पनि विचित्र परमात्मालाई गछौं। बाबा रचयिता हुनुहुन्छ त्यसैले नयाँ दुनियाँ नै रचना गर्नुहुन्छ। त्यहाँ लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो। लक्ष्मी-नारायणको चित्र पनि बनाइएको छ र लेखिएको छ— सर्वगुण सम्पन्न, १६ कला सम्पूर्ण... लक्ष्मी-नारायण महाराजा-महारानी बन्ने नशा रहन्छ। हामी बाबालाई याद गरेर यो बनिरहेका छौं। सदैव बाबा-बाबा भनिरहौ र भविष्य पदलाई पनि याद गच्यौ भने सत्ययुगमा जान्छौ। जसरी एक उदाहरण दिन्छन्— म भैंसी हुँ, म भैंसी हुँ.... धैरे पटक भन्दा भन्दा भैंसी सम्झन लाग्यो। तर भनेर मात्र त कोही पनि बन्दैन। तिमीलाई त थाहा छ— म आत्मा नरबाट नारायण बनिरहेको छु। तर भिखारी छु, यो आश्र्य छ। वहाँ एक जनाले मात्र राज्य गर्दैन। उनीहरूको वंश चल्छ। उनीहरूको बच्चा हुन्छन्। १२५० वर्ष केवल लक्ष्मी-नारायणले मात्र कहाँ राज्य गर्छन् र। भन्दछन्— सत्ययुगको अवधि लामो छ तैपनि प्रजा त चाहिन्छ। तिम्रो बुद्धिमा ज्ञानको पराकाष्ठा हुनु पर्छ।

तिमीले कसैको अगाडि पनि चित्र राखेर सम्झाऊ, दुनियाँ स्वर्ग थियो। अहिले पुरानो दुनियाँ नर्क छ। यो पक्का हुनु पर्छ— हामी स्वर्गवासी थियौं, अहिले नर्कवासी हौं, स्वर्गवासी बनिरहेका छौं। सत्ययुगमा लक्ष्मी-नारायण, त्रेतामा राम-सीताको राज्य थियो, त्यसैले सबै स्वर्गवासी थिए। यस चक्रमा ८४ को चक्र सिद्ध हुन्छ। वृक्षमा फेरि कसरी पूजनीयबाट गिर्छन् र पुजारी बन्छन्, यो सिद्ध हुन्छ। तिमीले भन्छौ— यतिबेला सबै नास्तिक छन् किनकि बाबालाई चिनेका छैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ— हामी सबै चिहानमा छौं। तिमी बच्चाहरू गुप्त छौ। अंग्रेजीमा अन्डरग्राउण्ड भनिन्छ। वहाँ कोही अन्डरग्राउण्ड हुँदैन, अन्डरग्राउण्ड तिमी छौ। तर तिमीलाई कसैले चिन्दैन। यहाँ सम्मुख बसेका छौ त्यसैले आनन्द आउँछ। बेहदका बाबा परमधामबाट आएर यिनमा प्रवेश गरेर पढाउनुहुन्छ। चक्रको रहस्य बुझाउनुहुन्छ। तर सवारी सारा दिन हुँदैन। बाबा भन्नुहुन्छ— मैले सेवा गर्नु, बच्चाहरूको नाम प्रसिद्ध गर्नको लागि म प्रवेश गर्नु। बाबा भन्नुहुन्छ— प्यारा बच्चाहरू! स्वर्दर्शन चक्रधारी बन, शंखधारी बन। तिमीले ज्ञानको शंख बजाउनु पर्छ। शंख भन, मुरली भन, एउटै कुरा हो। उनीहरूले कृष्णको मुरली देखाएका छन्। कृष्णले त रत्न जडित मुरली बजाउँलान्, खेलपाल गर्नको लागि। वहाँ ज्ञानको मुरली हुँदैन। तिमी बच्चाहरूले बुद्धिमा राख्नु पर्छ— जसरी कल्प पहिले सत्ययुगमा पार्ट खेलेका थियौं, त्यसैगरी अहिले खेल्छौं। बाँकी बाबाद्वारा वर्सा त लिन्छौं। तर बच्चाहरूले घरमा गएपछि बिसिन्छन्। बाबा भन्नुहुन्छ— यहीँबाट पक्का भएर जाऊ। धन्दा गर तर याद गरिराख। एक सेकेन्डको कोर्स लेउ। जसरी कतिले विवाह गरेपछि पनि पढ्छन्। तिमीले पनि धन्दा गर्दागर्दै पढ। कुमार-कुमारीको लागि त धैरे सहज छ। केवल यो बुद्धिमा रहोस्— मेरो त एक शिवबाबा, दोस्रो न कोही। यो ब्रह्माको लागि भनिदैन।

बाबा सोधनुहुन्छ— कहिले देखि निश्चय भयो? यदि निश्चय छ भने यस्ता बाबालाई कहिल्यै छोड्नु हुँदैन। तिमी बच्चाहरू धैरे खुशी हुनु पर्छ। जसरी गरिबलाई चिट्ठा पन्यो भने पागल पनि हुन सक्छन्। यहाँ त बच्चाहरू

धन्दामा गएर बिसिन्छन्। बाबा सम्झनु हुन्छ— यति ठूलो चिट्ठा दिएँ तर पागल भए। तकदिरमा छैन। त्यसैले भनिन्छ— भाग्यवान् देख्नु छ भने यहाँ हेर... बाबाले त भन्नुहुन्छ— कल्पपछि म मिलेको छु। बाबा-बाबा भनिराख, सबैरै उठेर याद गर, जुन प्यारो वस्तु हुन्छ त्यसमाथि बलिहार जान्छन्। हामी पनि बाबामाथि कुर्बान हुन्छौं। यो ज्ञान कस्तुरी हो। हामी हौं विश्वको बेडा पार लगाउनेवाला। सत्य-नारायण, अमरनाथको कथा, तिजरीको कथा सुनाउनेवाला, सच्चा बाबाका सच्चा ब्राह्मण बच्चा, त्यसैले भित्र कुनै खोट हुनु हुँदैन। खोट भयो भने उच्च पद पाउन सक्दैनौ। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रुहानी बाबाको रुहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

रात्रि क्लास २८-३-६८

बाबाले सम्झाउनु भएको छ— यस्तो अभ्यास गर, जहाँ सबै कुरा हेँ पार्ट खेल्दै केवल बुद्धि बाबातिर लागिरहोस्। जान्दछौं— यो पुरानो दुनियाँ समाप्त हुन्छ। यस दुनियाँलाई छोडेर हामी आफ्नो घर जानु छ। यो ख्याल अरू कसैको बुद्धिमा छैन। अरू कसैले पनि यो कुरा बुझ्दैनन्। उनीहरूले त सम्झन्छन्— यो दुनियाँ अझै धेरै चल्छ। तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ— हामी अहिले आफ्नो नयाँ दुनियाँमा गइरहेका छौं। राजयोग सिकिरहेका छौं। थेरै समयमा नै हामी सत्ययुगी दुनियाँ अथवा अमरपुरीमा जान्छौं। अहिले तिमी परिवर्तन भइरहेका छौ। आसुरी मनुष्यबाट परिवर्तन भएर दैवी मनुष्य बनिरहेका छौ। बाबाले मनुष्यबाट देवता बनाइ रहनु भएको छ। देवताहरूमा दैवीगुण हुन्छन्। तिनीहरू पनि हुन् मनुष्य, तर दैवीगुण छैन। यहाँका मनुष्यहरूमा छ आसुरी गुण। तिमीलाई थाहा छ— यो आसुरी रावण राज्य फेरि रहँदैन। अहिले हामीले दैवीगुण धारण गरिरहेका छौं। आफ्नो जन्म-जन्मान्तरको पाप पनि योगबलबाट भस्म गरिरहेका छौं। गर्छ वा गर्दैन त्यो त हेरेकले आफ्नो गतिलाई जान्दछौ। हेरेकले आफूलाई दुर्गतिबाट सद्गगतिमा लैजानु पर्छ अर्थात् सत्ययुगमा जानको लागि पुरुषार्थ गर्नु पर्छ। सत्ययुगमा हुन्छ विश्वको बादशाही। एउटै राज्य हुन्छ। यी लक्ष्मी-नारायण विश्वको महाराजन हुन् नि। दुनियाँलाई यी कुरा थाहा नै छैन। एक-एक सम्बत् देखि यिनीहरूको राजाई सुरु हुन्छ। तिमीलाई थाहा छ— हामी यो बनिरहेका छौं। बाबाले आफू भन्दा पनि बच्चाहरूलाई माथि लैजानुहुन्छ त्यसैले बाबाले नमस्ते गर्नुहुन्छ। ज्ञान सूर्य, ज्ञान चन्द्रमा, ज्ञान सौभाग्यशाली सितारा। तिमी सौभाग्यशाली हौ। जान्दछौ बाबाले बिल्कुलै ठीक अर्थ सहित नमस्ते गर्नुहुन्छ। बाबा आएर धेरै-धेरै सुख दिनुहुन्छ। यो ज्ञान पनि धेरै अनौठो छ। तिप्रो राजाई पनि अनौठो छ। तिप्रो आत्मा पनि अनौठो छ। रचयिता र रचनाको आदि मध्य अन्त्यको सारा ज्ञान तिप्रो बुद्धिमा छ। तिमीले आफू समान बनाउनको लागि कति मेहनत गर्नु पर्छ। हो कल्प पहिलावाला हेरेकको तकदिर, फेरि पनि बाबाले पुरुषार्थ गराइरहनु हुन्छ। यो कुरा बताउन सकिंदैन आठ रत्न को को बन्छन्? बताउने पार्ट नै छैन। पछि गएर तिमीले आफ्नो पार्ट पनि जान्दछौ। जसले जस्तो पुरुषार्थ गर्छ त्यस्तै भाग्य बनाउँछ। बाबा हुनुहुन्छ बाटो देखाउनेवाला, जति जो त्यसमा चल्छन्। यिनलाई त सूक्ष्म वतनमा देखिन्छ नै। प्रजापिता ब्रह्मा साथमा बसेका छन्। ब्रह्माबाट विष्णु बन्नु सेकेन्डको काम। विष्णुबाट ब्रह्मा बन्नमा ५ हजार वर्ष लाग्छ। बुद्धिमा लाग्छ कुरा त वास्तवमा ठीक हो। बनाउन त त्रिमूर्ति बनाउँछन्— ब्रह्मा-विष्णु-शंकर। तर यो कुरा कसैले बुझ्दैनन्। अहिले तिमीलाई थाहा छ। तिमी कति पदमापदम

भाग्यशाली बच्चा हौ। देवताहरूको पाउमा पदम देखाउँछन् नि। पदमपति नाम पनि प्रख्यात छ। पदमपति बनेर पनि गरिब साधारण नै छन्। करोडपति त कोही आउँदै आउँदैनन्। ५-७ लाख भएकालाई पनि साधारण भनिन्छ। यतिबेला २०-४० हजार त केही पनि होइन। पदमपति कोही छन् भने त्यो पनि एक जन्मको लागि। मुश्किलले अलिकति ज्ञान लेलान्। बुझेर स्वाहा त गर्दैनन् नि। सबै कुरा स्वाहा गर्नेवाला थिए, जो पहिला आए। तुरुन्तै सबैको पैसा कापमा लाग्यो। गरिबहरूलाई त लागि हाल्छ। धनवानलाई भनिन्छ अहिले सेवा गर। ईश्वरीय सेवा गर्ने हो भने सेवाकेन्द्र खोल। मेहनत पनि गर। दैवीगुण पनि धारण गर। बाबा पनि गरिब निवाज भनिनुहुन्छ। भारतखण्ड यतिबेला सबैभन्दा गरिब छ। यस खण्डको नै जनसंख्या सबैभन्दा धेरै छ किनकि सुरुमा आएका हुन् नि। जो सत्ययुगमा थिए उनै कलियुगमा आएका छन्। एकदम गरिब बनेका छन्। खर्च गर्दा-गर्दा सबै समाप्त गरिदिएका छन्। बाबा सम्झाउनुहुन्छ— अहिले तिमी फेरि देवता बनिरहेका छौ। निराकार परमात्मा त एउटै हुनुहुन्छ। महिमा एउटैको हो। अरूलाई सम्झाउनमा तिमीले कति मेहनत गछौ। कति चित्र बनाउँछौ। पछि गएर राम्रगी बुझै जान्छौ। ड्रामाको टिक-टिक त चलिरहन्छ। यस ड्रामाको टिक-टिक तिमीलाई थाहा छ। सारा दुनियाँको एकट हुबहु कल्प पहिले जसरी दोहोरिइरहन्छ। सेकेन्ड-सेकेन्ड चलिरहन्छ। बाबाले यी सबै कुरा सम्झाउनुहुन्छ फेरि पनि भनुहुन्छ मन्मनाभव। बाबालाई याद गर। कोही पानी वा आगोमा पार भए पनि त्यसबाट फाइदा के? यसबाट कुनै आयु कहाँ लामो हुन्छ र। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे रुहानी बच्चाहरूप्रति बापदादाको याद-प्यार एवं गुडनाइट। रुहानी बच्चाहरूको रुहानी बाबालाई गुडनाइट, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) सच्चा ब्राह्मण बन्नु पर्छ। मनभित्र कुनै खोट राख्नु हुँदैन। स्वदर्शन चक्रधारी बनेर शंखध्वनि गर। धन्दा गरेर पनि यो कोर्स लेऊ।
- २) बाबा समान दयावान् बनेर अन्धाको लट्ठी बन। माता-पितालाई अनुसरण गर्ने उच्च पुरुषार्थ गर। आफ्नो खुट्टामा खडा हुनु पर्छ, कसैलाई पनि आधार बनाउनु हुँदैन।

वरदानः— सदा हर संकल्प र कर्ममा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्ने समीप र समान भव

जसरी ब्रह्मा बाबाले दृढ संकल्पद्वारा हर कार्यमा सफलता प्राप्त गरे। एक बाबा दोस्रो न कोही, यो यथार्थमा कर्म गरेर देखाए। कहिल्यै निराश बनेनन्, सदा नयाँ केही पनि होइनको पाठद्वारा विजयी बने। हिमालय जस्तो ठूलो कुरालाई पनि पहाडबाट रुई बनाएर अघि बढे, कहिल्यै आत्तिएनन्। त्यस्तै तिमीले पनि सदा विशाल दिल राख, मन प्रसन्न राख। हर कदममा ब्रह्मा बाबालाई अनुसरण गर्यौ भने समीप र समान बन्छौ।

स्लोगनः— अतीन्द्रिय सुखको अनुभव गर्नको लागि गोपी वल्लभको सच्चा-सच्चा गोपिका बन।